

[Aage Fogh.]

fulgt det ærede medlem med hensyn til at angive bestemte mål for arbejdet i den kommission, som nu skal nedsættes. Vi går da ikke ind i det med lukkede øjne og binder os til noget bestemt. Vi må undersøge problemet til bunds. I det spørgsmål er der ingen ændring sket for mit vedkommende.

Det andet spørgsmål: hvem det var, der begyndte, skal jeg ikke blande mig meget i; men jeg vil gerne vedstå for mit vedkommende, at med det ansvar, vi har for landets økonomi, vil jeg tro, at enhver, der har siddet i kommissionen og i udvalget, og som har været med i arbejdet her i salen, har måttet spørge sig selv: er det forsvarligt over for landets økonomi, at vi gennemfører en tjenestemandsløst, der koster 140 mill. kr., med det resultat, at den efterfølges af lønstigninger ud over landet, sådan at den samlede lønstigning efter mit skøn kommer til at ligge omkring 200 mill. kr.? Er det forsvarligt, at vi foretager en efterbetaling, der vil betyde, at der i løbet af kort tid vil blive udbetalt 30-40 mill. kr., der — hvad vi alle sammen ved — går direkte til forbrug? Derfor har jeg for mit vedkommende sagt i kommissionen, at hvis alle partier er enige, vil jeg være med til at drøfte spørgsmålet; men jeg vil ikke være med til at lege blindebuk, politisk blindebuk, som det ærede medlem hr. Henry Christensen lægger op til.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Med det ærede medlem hr. Aage Fogh bliver det jo lidt vanskeligt at føre en diskussion, når han venter med at tage ordet, til vi andre kun har korte bemærkninger og samtidig skal svare andre. Jeg noterer bare, at han sagde, at når folkepensionen bliver tilstrækkelig stor, er han med. Men så tror jeg, at det ærede medlem skulle gøre opmærksom på dette nye synspunkt på Langeland.

Til det ærede medlem hr. Holger Eriksen skal jeg sige angående den diskussion, der her føres om sagens gang i udvalget, at det ærede medlem hr. Poul Sørensens oplysninger ligger på linje med det, som jeg for mit vedkommende har sagt derom — og som jeg også gav udtryk for i mit forrige indlæg — nemlig at i den situation, der var opstået, kunne man have fået vor stilling at vide blot ved at

spørge om, hvad vor gruppe mente. Sådan var stillingen, og der er hverken fra det konservative folkepartis eller fra venstres side givet noget klart svar på eller truffet nogen afgørelse om, hvorvidt man i den givne situation ville ændre sit standpunkt. Det kunne regeringen og den højtærede finansminister have fået oplyst ved at spørge, men uden at bede om oplysning om dette stiller finansministeren, således som det nu er fremgået, sine forslag.

Jeg kommer så endelig til spørgsmålet om regeringens stilling til lovforslagene. Det er altså nu klart, at samtlige regeringens medlemmer, altså også de 3 højtærede retsstatsministre, vil stemme for forslagene. De har hele tiden stået som anbefalere af de lovforslag, vi har haft til behandling . . . (*Afbrydelse*) . . . Ryster den højtærede minister hr. Oluf Pedersen på hovedet? Så beder jeg ham igen, hvis han tør, give sin stilling til kende herfra. Det synes jeg ville være rimeligt. Men selv om de 3 højtærede ministre, der står som anbefalere for lovforslagene, vil stemme for dem, skylder de stadig såvel folketinget som offentligheden en forklaring på, hvorfor de ude omkring gennem radio og presse, så sent som i eftermiddags gennem Information, forsøger at agitere for det modsatte synspunkt. Jeg ved godt, at der tidligere i dansk politik har været talt om ministre, der optrådte på én måde offentligt og på en anden måde i privatlivet.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Der har i forbindelse med lærerlønningens loven været rejst 2 spørgsmål, som jeg lige vil sige et par ord om. Det første drejer sig om tjenesteboliger for skoleinspektører i købstadskoler. Her har udvalget været enigt om at foreslå en ændring, så man herefter kun skal kunne kræve tjenestebolig opført, når kommunalbestyrelsen giver sin tilslutning dertil. Jeg tror ikke, det er nogen heldig bestemmelse; jeg tror, det har sin store værdi, at skolens ansvarlige leder kan træffes på det sted, hvor børnene går i skole, og at forældrene ved, de kan træffe den, der står med ansvaret, ved selve skolen. Den ordning gælder i landsby-skolen, hvor det i selve loven er fastsat, at bolig for skolens leder skal findes ved skolen. Men jeg må bøje mig for det standpunkt, som udvalget har indtaget. Jeg er gået